

Stressitestaaminen ja red teaming tutkijoiden ja päätöksentekijöiden vuorovaikutuksen apuna - uusi työkalu vai samaa vanhaa eri paketissa?

Tietopohjainen päätöksenteko on ongelmassa. Vanhat tutkimustiedon hyödyntämisen esteet, kuten oikea-aikaisen, tarpeita vastaavan ja selkeästi viestityn tutkimuksen puute, ovat edelleen läsnä maasta ja hallinnon kontekstista toiseen. Tutkimuksissa on myös nostettu viime aikoina esiin tarve parantaa päätöksentekoa tukevien toimijoiden välistä koordinaatiota ja avoimuutta sekä tiedonvälityksen rakenteita. Haasteet alleviivaavat tarvetta tarkastella uusia ideoita ja innovaatioita tutkijoiden ja päätöksentekijöiden vuorovaikutuksen kentällä.

Esitys käsittelee väitöskirjani kolmatta artikkelia, jossa tarkastelen stressitestaamista ja red teamingia uudenlaisina tapoina järjestää tutkimustiedon ja tutkijoiden asiantuntijuuden välittämistä päätöksentekoon. Ne käsitetään artikkelissa vuorovaikutusmenetelminä eli tapoina hahmottaa, ohjata ja edistää tutkijoiden ja päätöksentekijöiden välistä vuorovaikutusta. Stressitestaamisen ja red teamingin soveltaminen on lisääntynyt viime vuosina tietopohjaisen päätöksenteon tukemisessa, stressitestaamisen osalta eritoten ympäristöön liittyvissä teemoissa ja red teamingin puolesta konflikteja koskevissa teemoissa. Trendi kytkeytyy ennakoivan hallinnon ajatukseen. Menetelmillä pyritään tuottamaan tilanne, jossa päätöksentekijöiden ajattelua ja toimintavaihtoehtoja haastetaan esimerkiksi skenaariotyöskentelyllä. Päämääränä on usein tulevaisuuden kannalta kestävämpi päätöksenteko.

Tutkimuksen tyyppinä on teoriasynteesi eli sen aineistona toimii tutkimuskirjallisuus. Tutkimuksen tavoite jakautuu kolmeen osaan 1) hahmottaa relevantin kirjallisuuden avulla, millä tavoin stressitestaamisen ja red teamingin menetelmät suhteutuvat kolmeen osatekijään, jotka ovat tutkijoiden ja päätöksentekijöiden vuorovaikutuksen järjestelyille elimellisiä: tuotettujen kohteiden päätöksentekorelevanssi, tiedon luotettavuus ja toiminnan legitimitetti. 2) Verrata näiden menetelmien profiilia kolmen osatekijän osalta kahteen muuhun vuorovaikutuksen järjestelmään (lineaarinen ja yhteiskehittävä), jotka ovat laajalti vakiintuneet tietopohjaisen päätöksenteon toimintaympäristöön. Lopuksi 3) tarkastella voiko stressitestaamiselle ja red teamingin -toiminnalle luoda yläkategorian, joka edustaa uudenlaista vuorovaikutuksen järjestelmää vai sijoittuvatko menetelmät olemassa olevien järjestelmien osa-alueille.